

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Între cei din cer este sărbătoare, căci cerul este patria sfinților și viață fără de sfârșit, sărbătoare fără de sfârșit, iar în ziua aceasta se sărbătoresc arhiereste cei trei arhieriei strânși una în cer, Vasile, Grigorie și Ioan. Eu, Domnul, în mijlocul sfinților Mei în cer, așa cobor pe pământ cuvânt, din mijlocul sfinților Mei, și cu ei cobor. Precum în cer, așa și pe pământ este priveliștea Mea cu sfinții, dar cele ce se văd sunt acoperământul nevăzutelor lui Dumnezeu, care sunt din vecii ca și Dumnezeu.

Cuvânt arhieresc coboară azi pe pământ, cuvânt cu putere. Bindecuvântare arhierescă rostesc Eu, Domnul, peste poporul cuvântului Meu, care-Mi face primirea când vin și cuvintez. Se miră mulți că Dumnezeu grăiește cu oamenii pe pământ, dar a venit această vreme, care este scrisă să vină, iar cine știe să citească în Scripturi, acela știe să și înțeleagă, fiindcă înțelepciunea crește în cei ce citesc de la Dumnezeu, precum este scris pentru cei ce cu deamănuntul cercetează cartea ca să știe, și ca să se așeze în sfințenie cei care citesc de la Dumnezeu.

Mă fac cuvânt peste pământ ca să-l înțeleptesc pe om și mult să-l înțeleptesc și mult să crească înțelepciunea Mea pe pământ și în om. E greu să-l dau deoparte pe om cu înțelepciunea lui, după ce el stă de șapte mii de ani mai mare ca Dumnezeu prin neascultarea lui de Dumnezeu. Nu ascultă de Dumnezeu omul, îi este greu să asculte. Îi este greu și lui Dumnezeu de la atâta neascultare a omului. Mă trimite Tatăl pe pământ cuvânt și stau pe nori de slavă și-Mi las glasul auzit, ca să fie așezat în cartea sa cuvântul Meu și să fie împărțit ca să crească înțelepciunea lui Dumnezeu peste oameni pe pământ. Grăiesc duios, căci cel îndurerat este duios, este aplecăt, este blând, iar altă față nu are cel îndurerat, după adevărul acestui cuvânt, după înțelesul lui Dumnezeu al celui îndurerat.

Durerea după Dumnezeu, aceasta așteaptă să vadă pe pământ sfinții Mei. Acest fel de durere Mă aduce pe Mine lângă om ca să fiu pe pământ cu oamenii și să pot grăi lor cuvântul durerii Mele după om. O, nu e bine numai Domnul să aibă durere după om, ci e bine să aibă și omul durere după Dumnezeu. Eu dacă am durere sunt duios, sunt aplecăt, sunt blând, și tot așa și grăiesc cu omul. A ajuns să fie rugăciunea lui Dumnezeu înaintea omului mai mare, mult mai mare și mult mai multă decât rugăciunea omului înaintea Domnului, în timp ce sfinții Mei așteaptă după Mine, așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie pentru ca să se întregească numărul celor scriși în cartea vieții fii ai veșniciei cu Domnul și să înceapă sărbătoarea zilei Domnului, biruința cea de la sfârșit, biruirea celui din urmă vrăjmaș al Domnului, și apoi slava veciei peste tot și peste toate. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Dacă nu te-aș fi zidit, dacă nu te-aș fi avut, la cine ar fi fost să vin ca să pot să vin cu acest cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp? O, mulți se bucură cu duhul că Eu sunt și că tu ești al Meu și că pot să vin la tine pe pământ cuvânt ca să Mă ia de la tine cei ce Mă caută și Mă află aici venind și cuvântând. E mare minune lucrarea Mea cu tine pe pământ cuvânt, numai că această minune este pentru cei ce cred. O, dacă cei ce se cred cu Dumnezeu, dacă ar citi ei cu deamănuntul Scripturile cele despre Mine le-ar crește înțelepciunea cea de sus și s-ar așeza în legile credinței și ale sfințeniei pentru Domnul, căci este scris: *«Îl vor vedea pe Domnul numai cei ce sunt asemenea Lui, și fără de sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul»*.

Sfinții Mei cei trei ai zilei de azi așează acum lângă grăirea Mea de azi cuvântul lor de iubire și de zidire a bisericii Mele și stau înaintea Mea cu rugă dulce, că-Mi văd durerea și dorul, și sunt asemenea Mie cei ce-L văd pe Domnul și sunt ei sfinții Mei. Amin.

— *Iubirea de Tine, o, Doamne, ne-a fost durerea, iar durerea de Tine ne-a fost iubirea și ne-a ținut mereu în lucrul Tău cel sfânt al zidirii bisericii Tale cât am stat lucrători ai Tăi pe pământ, iar acum în cer stăm rugători înaintea Ta pentru truda Ta cea multă, Doamne, pentru*

paza bisericii, pe care o mai ai cu adevărat prin multa Ta lucrare peste cei credincioși, și apoi pentru învierea multora prin credință, Doamne. Tu ești Semănătorul, iar omului trebuie să-i odrăslească și să-i crească și să-i rodească credința, Doamne, iar credinței îi trebuie hrana ei apoi, și în ea pe toate ale creșterii ei.

O, ești îndurerat și ești duios și aplecat și blând. Frumoasă este viața și fața și purtarea celui ca și Tine îndurerat, și ne rugăm de oameni să caute cu durerea aceea care seamănă cu a Ta, căci durerile pe care le au ei sunt plata păcatelor lor, nu sunt ele durere după Dumnezeu, o, nu sunt.

Îi îndemnăm pe oamenii de pe pământ și le spunem lor așa: Citiți și cercetați cu de-amănuntul sfintele Scripturi și cereți de la Dumnezeu înțelepciunea cea din ele a Duhului Sfânt, Care nu Se dă cu măsură celor ce cred și caută după Domnul. Dacă vreți să vă așezați viața pe cale, nu uitați că numai una este calea vieții: Iisus Hristos, iar cuvântul Lui este scris în Scripturi, și trebuie cercetat cu deamănuntul cuvântul Lui. O, iată-L pe Domnul apoi venind cuvânt pe pământ cu mult duh de trezire, cu multă învățătură de viață și de veghe pentru viață, și nu e mult cuvântul Lui cel de azi, căci viața ca să fie ea, are nevoie de multă, multă veghe din cer peste ea, și are mereu, căci de pe pământ nimeni nu veghează peste om ca să aibă el viață și să nu cadă de pe calea ei apoi.

Pe pământ oamenii citesc cărți și reviste și ziare scrise de oameni. O, fii ai oamenilor, citiți cărțile sfinților, nu ale oamenilor! Citiți de la Dumnezeu și de la sfinți, căci diavolul este împărat mare peste voi și nu-l puteți păcăli decât desprinzându-vă de el cu viața și cu pasul, ca să fugă el de voi apoi. Diavolul se teme numai de sfinți. Nu-i place lui cu omul sfânt, și îi place cu cel păcătos, cu cel despărțit de Domnul prin păcat, iar noi, sfinții Domnului, am zidit pe pământ pe Domnul în om și ne-am luptat cu diavolii ca să-i smulgem de sub ei pe oamenii furați de ei, căci omul este zidirea lui Dumnezeu prin sufletul lui, care este de la Dumnezeu în trupul omului.

O, Doamne, rostim binecuvântare arhierească peste poporul cuvântului Tău. Întărește-l pe el mereu, căci el este în slujba Ta așezat, și aceasta are el de lucrat pe pământ, și are de împărțit pe Domnul la oameni când Tu vii și le pui pe masă hrană din cer, și pe care ei trebuie s-o împartă peste tot, ca să aibă cei ce caută și să mănânce ca să crească în ei înțelepciunea Ta, o, Doamne, căci așa este scris pentru cei ce iubesc sfințenia Ta în ei. Amin.

O, ridică-Te cu armie cerească în zilele acestea de cumpănă peste neamul român și smulge, Doamne, minciuna și pe slujitorii ei, care s-au așezat pe tronul țării cu lucrarea minciunii. Țara română este țara Ta, nu a lor, nu a celor mincinoși. O, scoală-Te și ia-Ți vitejii și curăță cu ei de dușmanii ei această patrie, și le dă ochi cerești românilor ca să se ridice și să dea de peste ei pe cei ce pun la cale răul ei ca să fie ea țara lor, dar ea este țara Ta și vor da de Tine deasupra ei cu veghe și cu sfinții și vei birui Tu pentru ea, căci așa este scris pentru ea, iar Tu ești Dumnezeul ei, o, Doamne.

Iar acum Te rugăm cu duh duios, e vremea dreptății Tale și scoală-Te cu toate puterile și oștirile cerești și fii Tu Dumnezeul ei, biruitor pentru ea, Domnul, Care împărățește pe acest tron, căci țara română este tronul Tău, pe care stai cuvântând cuvântul Tău cel de la sfârșit de timp, și trebuie s-o dezrobești, Doamne, și s-o ridici pe ea în slava Ta, în duhul iubirii de Dumnezeu. Aceasta ne este stăruința înaintea Ta în ziua noastră de serbare între sfinți. Amin.

— O, amin, amin grăiesc peste neamul român: voi da întărire și putere din cer cărmaciului acestui neam, ostașului Meu, care stă la cârma neamului român veghind cu mare iubire de neam. Îl voi îmbrăca în putere de sus să înfigă ancora și să scoată corabia din primejdie, aruncând spre cer nădejde mare și înfigând salvarea pământului român în Duhul Domnului ca să nu piară, ca să nu se răstoarne corabia în vremea acestei grele furtuni, și apoi să ridice spre cer mersul corăbiei și să lase ancora în mâinile Mele, căci Eu, Domnul, sunt pe catarg și veghez învăluit în curcubeu, iar sfinții Îmi dau slavă și așteaptă biruința Mea cea mare din mijlocul pământului și neamului

român, căci Tatăl M-a trimis aici, de unde am lucrat la început, iar acum se unește începutul cu sfârșitul și-Și ridică Domnul pe culmi biruința Sa, iar omul cel îndărătnic să se umilească. Amin.

Grăiesc și spun: pământul și neamul român sunt în planul lui Dumnezeu cel pentru sfârșit de timp și pentru biruința Domnului peste popoare, și toate limbile și noroadele toate vor privi la slava Mea cea de la sfârșit de timp și vor căuta după ea și-Mi vor da slavă, căci vor cunoaște pe Domnul, precum este scris, și se vor sui aici și vor lua învățătura vieții de pe munte înalt, vor lua din râul vieții, căci din el se va adăpa pământul tot și va odrăsli cer nou și pământ nou, și aceasta vestește acum Duhul Adevărului. Amin.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Ia-Mă și Mă împarte și Mă dă peste tot! Eu sunt Alfa și Omega, iar tu ești sluga Mea de care Mă sprijin. Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin la tine, ca să vin. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2014